

DOMNULE PRESEDINTE,

Subsemnata GHIȚĂ GEORGETA-GABRIELA, domiciliată în București,

chem în judecată următoarele persoane :

- (1) DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE, cu sediul în București, Str. Stirbei Voda nr. 79 – 81, sector 1, și
- (2) MORAR DANIEL - MARIUS, conducătorul institutiei publice, ce urmează a fi citat la aceeași adresă,

pentru ca, prin hotărârea pe care o veți pronunța, să dispuneți

- obligarea în solidar a pârâților la plata unei despăgubiri de 100.000 lei (Ron), reprezentând repararea prejudiciului cauzat prin emiterea **Comunicatului nr. 283/VIII/3** din data de 05.12.2007 al Direcției Naționale Anticorupție, sub sancțiunea de daune cominatorii de 50 lei (Ron) pentru fiecare zi de întârziere, și
- publicarea hotărârii definitive în două ziare centrale, pe cheltuiala pârâților.

Motivele sunt următoarele

Circumstanțele acțiunii :

În decizia Curții Constituționale nr. 435/2006 asupra cererii formulate de președintele Consiliului Superior al Magistraturii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre autoritatea judecătorească, pe de o parte, și Președintele României și primul-ministru, pe de altă parte, sunt făcute următoarele constatări (între altele) :

„2.1. În cuprinsul cererii se arată că "Președintele României a făcut, în repetate rânduri, afirmații generalizatoare la adresa justiției și a magistraților, în general, referindu-se la <<incompetență>>, <<independență față de lege>> și <<un înalt nivel al corupției>>". Se apreciază că acest conflict juridic de natură constituțională nu rezidă "în existența acestor declarații grave, ci în efectele lor juridice, fiindcă ele constituie factori de natură să genereze un dezechilibru între puterile statului și chiar un blocaj instituțional."

Luările de poziție ale Președintelui României care au generat conflictul au fost intens mediatizate, având "un puternic impact asupra opiniei publice interne și internaționale"; cu titlu exemplificativ, sunt menționate următoarele:

- "în luna mai 2005, după o ședință extraordinară a Guvernului, Președintele României a declarat, conform <<Mediafax>>, că justiția este <<independentă în corupție și în ineficiență>>, iar sistemul instituțiilor statului manifestă <<opunere față de reformă pentru a nu-și pierde privilegiile>>;

- la 11 ianuarie 2006, participând la ședința Consiliului Superior al Magistraturii, Președintele României a afirmat, conform <<Mediafax>>: <<aceasta (eliberarea din arest a unor infractori - n.r.) se întâmplă pentru că ori citația a fost strâmbă la colț, ori judecătorul e corupt>>.

În data de 20 februarie 2006, cu prilejul ședinței de bilanț a Ministerului Public, Președintele României a afirmat, între altele: <<Nu pe noi ne are în față cetățeanul când se adresează justiției, ci pe

judecători, nu noi am făcut împrăștiări ilegale prin hotărâri judecătorești, nu noi am dat soluții ca după ce a fost devalizată o bancă precum <<Bancorex>> toată lumea este nevinovată. Nu dumneavoastră, procurorii, sunteți cei care constatați nevinovații în mari acte de corupție. Așa este. Și știu că întotdeauna ați fost de cealaltă parte a baricadei în marile cazuri care s-au soluționat negativ și fără rezultat așteptat și îndreptățit în instanțe ... În instanțe încă avem un nivel ridicat de corupție. Știu că adesea procurorii nu au soluții știind că au un dosar corect. Știu că adesea vă confrunțați cu lovituri uneori nedrepte, dar vă cer să treceți peste ele, vă cer să înfrunțați realitățile justiției din care faceți parte.>>"

Aceste declarații au fost comentate pe larg în presa scrisă și au fost preluate de marea majoritate a posturilor de radio și televiziune.

La ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 10 martie 2006, Președintele României a declarat: "Până când nu se va diminua numărul petițiilor la Președinție, nu se va diminua numărul de reclamații la CEDO, până când justiția nu va începe să funcționeze, nimeni nu mă va bloca în acest mod de a acționa."

2.2. Cu privire la primul-ministru, se arată că, la rândul său, acesta "a făcut în repetate rânduri (aprilie, mai, octombrie și noiembrie 2005, februarie și martie 2006), în cadrul unor întâlniri oficiale și conferințe de presă, afirmații de genul: "sistemul judiciar este corupt", "în instanțe și parchete nivelul de corupție este alarmant" ori "în România justiția nu funcționează", "justiția este un sistem ticăloșit" - afirmații care au fost reflectate pe larg în mass-media.

2.3. De asemenea, se exemplifică unele declarații și afirmații ofensatoare la adresa justiției făcute de ministrul justiției, care a afirmat că "70% dintre magistrați sunt corupți"; într-un talk-show televizat din 24 septembrie 2005 ministrul justiției a afirmat, între altele, că trebuie să îi înfricoșeze pe judecători și procurori cu dosare referitoare la ei, privitoare la corupție", că "șpăgile în dosare penale ajung la 3 milioane de euro" și că "judecătorii câștigă bani din sistemul corupt".

2.4. Se arată că ministrul sănătății, de asemenea, "după ce au fost pronunțate unele soluții judecătorești care i-au fost nefavorabile, a atacat furibund întregul sistem judiciar, instigând la nerespectarea acelor hotărâri judecătorești."

Comunicatul nr. 283/VIII/3 emis la data de 05.12.2007 de DNA se înscrie sub premisele sesizate de președintele Consiliului Superior al Magistraturii, fiind o consecință a subordonării organului judiciar comandamentelor politice, respectiv, misiunii de înfricoșare a judecătorilor și procurorilor cu dosare de corupție.

Este mai mult decât evident că înfricoșarea magistraților nu putea avea drept scop decât constrângerea acestora de a adopta soluții convenabile factorului politic, soluții contrare legii de vreme ce judecătorii și procurorii trebuiau înfricoșați.

Nu mai puțin, comandamentele politice explicite trasate Direcției Naționale Anticorupție erau și acelea de sancționare a magistraților (judecători și procurori) care nu au înțeles să încalce legea în favoarea factorului politic.

În acest context s-a înscris și înscenarea judiciară denumită „Fraudarea examenelor de promovare în funcții de conducere a magistraților”, ulterior restrânsă la „Fraudarea examenelor de promovare în funcții de conducere a procurorilor”, care a debutat prin comunicatele de presă ale DNA (1) nr. 277/VIII/3 din 29.11.2007, și (2) nr. 283/VIII/3 din 05.12.2007.

Situația de fapt :

Subsemnata am deținut în perioada 14.10.2002 – 13.10.2006 funcția de adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta curte de Casație și Justiție. În cadrul atribuțiilor de serviciu am avut de soluționat, între altele, cererea de recuzare formulată de inculpatul Traian Băsescu împotriva procurorului general și adjunctului PNA și împotriva procurorilor care efectuau ancheta penală în ceea ce s-a numit „Dosarul Flota”.

Ulterior expirării mandatului, am ocupat funcția de șef al Biroului de proprietate intelectuală din cadrul PÎCCJ.

Deținând această funcție am fost desemnată președinte al Comisiei de examinare a candidaților procurori pentru funcții de conducere în parchete.

La data de 29.11.2007, DNA a difuzat Comunicatul de presă nr. 277/VIII/3, acest prim comunicat de presă a avut scopul de a crea opiniei publice percepția falsă a existenței unor nereguli în desfășurarea concursului/examenului pentru funcții de conducere în cadrul parchetelor.

La data de 05.12.2007 parata Directia Nationala Anticoruptie a difuzat către mass-media **Comunicatul nr. 283/VIII/3** în care, la pct. 2 al acestuia, s-au făcut următoarele afirmații: „2. Din probele administrate până în prezent a mai rezultat că, în cursul lunii noiembrie 2007, procurorul Guli Sterian, candidat la examenul pentru ocuparea funcției de prim procuror al Parchetului de pe langa Tribunalul Bucuresti, a obținut, prin intermediul lui Cojocaru Eugen, de la președinta Comisiei de examinare Ghiță Georgeta Gabriela, membru în comisia de examinare, o parte din subiecte, înainte de examen”.

Aceste sustineri, formulate cu caracter de certitudine, au constituit manipularea opiniei publice prin comunicare de informații false în scopul acreditării și impunerii unei ipoteze nereale precum și în vederea inoculării magistraților membri ai CSM precum și celor ai ÎCCJ care urmau să soluționeze la 11.12.2007 cererea de arestare preventivă idea vinovăției persoanelor acuzate.

Scopul urmărit prin această comunicare (falsă) din partea D.N.A. a fost distrugerea/anihilarea **prezumției de nevinovăție** și constituie **abuz de drept**, interzis prin art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994 (ART. 17 *Interzicerea abuzului de drept* Nici o dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca implicând, pentru un stat, un grup sau un individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau a libertăților recunoscute de prezenta convenție sau de a aduce limitări mai ample acestor drepturi și libertăți decât acelea prevăzute de această convenție).

Transmiterea unei asemenea informații era **expres interzisă** de art. 12 alin. (1) lit. f din Legea nr. 544/2001, precum și de art. 1 din Legea nr. 677/2001, în deplin consens cu Anexa la Recomandarea Rec (2003) 13 a Comitetului de Miniștri a C.E., *Principii privind difuzarea de informații către mass-media în legătură cu procedurile penale, Principiul 2 – Presumția de nevinovăție: Respectarea principiului prezumției de nevinovăție face parte integrantă din dreptul la un proces echitabil. Prin urmare, opiniile și informațiile privind procedurile penale în curs nu ar trebui să fie comunicate sau difuzate prin mass-media, decât dacă nu se aduce atingere prezumției de nevinovăție a suspectului sau acuzatului.*

Difuzarea unei informații care urmărește distrugerea prezumției de nevinovăție a fost sancționată de jurisprudența în materie a Curtii Europene a Drepturilor Omului (ex., în cauza **Allenet de Ribemont** contra **Franței** din 10.02.1995, C.E.DO. a acordat daune de 2.000.000 Franci francezi) și este în contradicție cu art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Distinct de motivele ce preced, învederez ca paratii au fost de rea credință manifestă prin introducerea pct. 2 al comunicatului public atacat, deoarece:

- în rezoluția nr. 197/P/2007 din 29.11.2007 prin care s-a dispus începerea urmăririi penale împotriva subsemnatei, s-a consemnat astfel: „**Având în vedere actele premergătoare efectuate în dosarul penal cu numărul de mai sus, acte din care rezulta ca în cursul lunii noiembrie 2007, faptuitoarea Ghița Georgeta Gabriela, procuror ... și totodată președinte al Comisiei de examinare a participanților la concursul pentru numirea în funcții de conducere a procurorilor ... la instigarea invinuitului Cojocaru Eugen, a permis acestuia accesul la subiectele ce faceau obiectul examinării participanților procurori la examenul din data de 25.11.2007, deci la informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii unui folos necuvenit în favoarea invinuitului Guli Sterian ...**”.

Deoarece în procesul penal exista distincție (deosebire) categorică și de esență între „acte premergătoare” și „probe”, se constata ca prin comunicatul din 05.11.2007, pârâții au indus opiniei publice o situație de drept și de fapt falsă, prin utilizarea unor procedee (acte) viclene, dolosive și mincinoase, urmărind inducerea/acreditarea în opinia publică a unei false ipoteze (existența unor **probe** referitoare la o infracțiune).

Astfel cum s-a statuat în hotărârea C.E.D.O. din 10.02.2005, o declarație de această natură **incită publicul să creadă în aceasta iar, pe de altă parte, prejudiciază aprecierea faptelor de către judecătorii competenți**.

- se mai constata că în rezoluția de începere a urmăririi penale se face o afirmație vagă, confuză și imprecisă, din care însă **nu rezulta ca procurorul Guli St. a obținut subiectele** pentru examenul din data de 25.11.2007.

Pe cale de consecință, rezulta că inducerea, prin comunicatul din 05.12.2007, a tezei certitudinii transmiterii subiectelor, cu motivația falsă că aceasta ar rezulta din „probe”, în timp ce acest lucru nu rezultă din rezoluție, constituie dovadă de rea credință.

Pentru instaurarea adevărului, arăt că, ulterior începerii urmăririi penale, în cauză nu s-a administrat nici o probă care să conducă la conturarea unei prezumții de confirmare a supozițiilor din rezoluția de începere a urmăririi penale și care, cu atât mai puțin, ar fi de natură să acrediteze teza afirmată cu certitudine la pct. 2 din comunicatul public din data de 05.11.2007.

Că este așa, rezulta cu evidență din **Comunicatul nr. 293/VIII/3** din data de 11.12.2007, în care se afirmă numai că „procurori din cadrul D.N.A. efectuează cercetări față de următoarele persoane : ... GHITA GEORGETA GABRIELA, procuror... și președinta a Comisiei de examinare ..., pentru săvârșirea infracțiunii de permitere a accesului la informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite ...”.

Revenirea la formularea inițială (vagă, imprecisă și ambiguă) din rezoluția de începere a urmăririi penale – bazată exclusiv pe pretinse acte premergătoare - demonstrează pe deplin că afirmațiile din comunicatul din 05.12.2007 erau vădit nereale, impunându-se din nou concluzia relei credințe a părților care au urmărit acreditarea și impunerea certitudinii unei teze false (și anume, existența de probe că procurorul Guli St. a obținut subiectele de examen mai înainte de susținere).

- reaua credință a părților rezulta și din faptul că subsemnata și apărătorii am formulat cereri repetate ca, în scopul înțelgerii acuzației aduse, să fie prezentat în concret actul sau actele materiale care mi s-au imputat și pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale, dar aceste cereri au fost refuzate repetat de D.N.A. (deși aceasta constituie obligație a organelor de urmărire penală); mai mult, D.N.A. a comunicat că, în faza de urmărire penală, drepturile și garanțiile procesuale pot fi restrânse de organele de urmărire penală, deși orice restrângere poate fi făcută numai prin lege.

Se constată că deși D.N.A., ca organ de urmărire penală, a refuzat disprețuitor cererile de prezentare concretă a actului material care face obiectul cercetării, aceiași instituție a difuzat însă prin comunicat public date concrete, dar false, cu privire la aceeași cauză.

Sfidarea legii și moralei sunt cu atât mai evidente (și mai grave) cu cât D.N.A. a respins cererile formulate invocând - în mod expres -, art. 172 alin. 1 C.p.p., care se referă la drepturile apărătorului în procesul penal.

- reaua credință a pârâților mai rezultă și din următoarea împrejurare : Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală a avut de soluționat propunerea de arestare preventivă a unor persoane acuzate în cauză, cercetarea judecătorească stabilind, cu autoritate de lucru judecat astfel : „Îndoielnică, sub aspectul temeiniciei, apare și finalizarea activității infracționale descrisă de acuzare, respectiv a folosirii de către candidații supuși învinuirii a unor subiecte de examen obținute anterior, atât timp cât nu sunt indicii de derulare necorespunzătoare ale celorlalte operațiuni de pregătire și desfășurare a concursului în integralitatea lui și cât

corectitudinea acestora ar fi făcut imposibilă orice operațiune de fraudare” (Încheierea nr. 799 din 12.12.2010, dosar nr. 11027/1/2001, fila 13).

La data de 06.12.2007, am transmis Direcției Naționale Anticorupție cererea prin care am solicitat revocarea pct. 2 al *Comunicatului nr. 283/VIII/3* din 05.12.2007, cerere careia paratii nu i-au dat cursul legal.

La limita expirării termenului prev. de art. 7 din Legea nr. 544/2001, D.N.A. a înțeles să transmită un pseudo-răspuns, în care se face abstracție de cererea expres și explicit formulată; din această comunicare se degajă disprețul continuu pentru lege și drepturile fundamentale ale omului.

În raport de cele prezentate, se constată că D.N.A. a transmis public o informație falsă iar, în urma cererii exprese a persoanei vătămate, a refuzat să revoce (să rectifice) informația incorectă, situație în care se impune constatarea existenței unui act ilicit prin care s-a urmărit anihilarea prezumției de nevinovăție, contrar normelor impuse prin Constituție, legea română, tratatele internaționale și jurisprudența C.E.D.O.

În ceea ce privește răspunderea pârâtului Morar Daniel-Marius, se constată că acesta, în calitate de conducător al D.N.A. are în exclusivitate competența de a aproba comunicatele de presă, potrivit art. 75 lit. e din Regulamentul de ordine interioară al D.N.A. aprobat prin O.M.J. nr. 2184/C/2006, cu raportare la art. 4 din O.u.G. nr. 43/2002, iar răspunderea sa este expres atrasă de disp. art. 35 alin. ultim din Decretul nr. 31/1954. Dovadă că pârâtul Morar D.-M. este autorul real al comunicatelor D.N.A. rezultă – cu asupra de măsură – și din pseudorăspunsul din 17.12.2007 care, deși redactat pe un formular cu antetul „Biroului de informare și relații cu presa”, a fost transmis prin fax, de la cabinetul procurorului șef la DNA (fiind înregistrat la nr. F-681) și nu de la faxul Biroului de informare și relații cu presa, iar nota de însoțire este scrisă olograf de sefa de cabinet a procurorului șef al D.N.A.

Referitor la cuantumul daunelor morale, în vederea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza ***Allenet de Ribemont*** contra ***Franței*** din 10.02.1995, în care C.E.D.O. a acordat daune de 2.000.000 Franci francezi pentru încălcarea prezumției de nevinovăție printr-un comunicat de presă.

În drept : art. 998 și urm. Cod Civil, art. 34 – 35 din Decretul nr. 31/1954, art. 12 din Legea nr. 554/2001, art. 1 din Legea nr. 677/2001.

Probe : interogatoriu, înscrisuri precum și orice alte probe ce se vor dovedi necesare justei soluționări a cauzei.

Ghiță Georgeta Gabriela

Anexe: 3 file

Domnului Președinte al Judecătoriei Sectorului 5 - București